PETRUS LOMBARDUS

Frankreich, 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26095
Copyright: Admont, Benediktinerstift

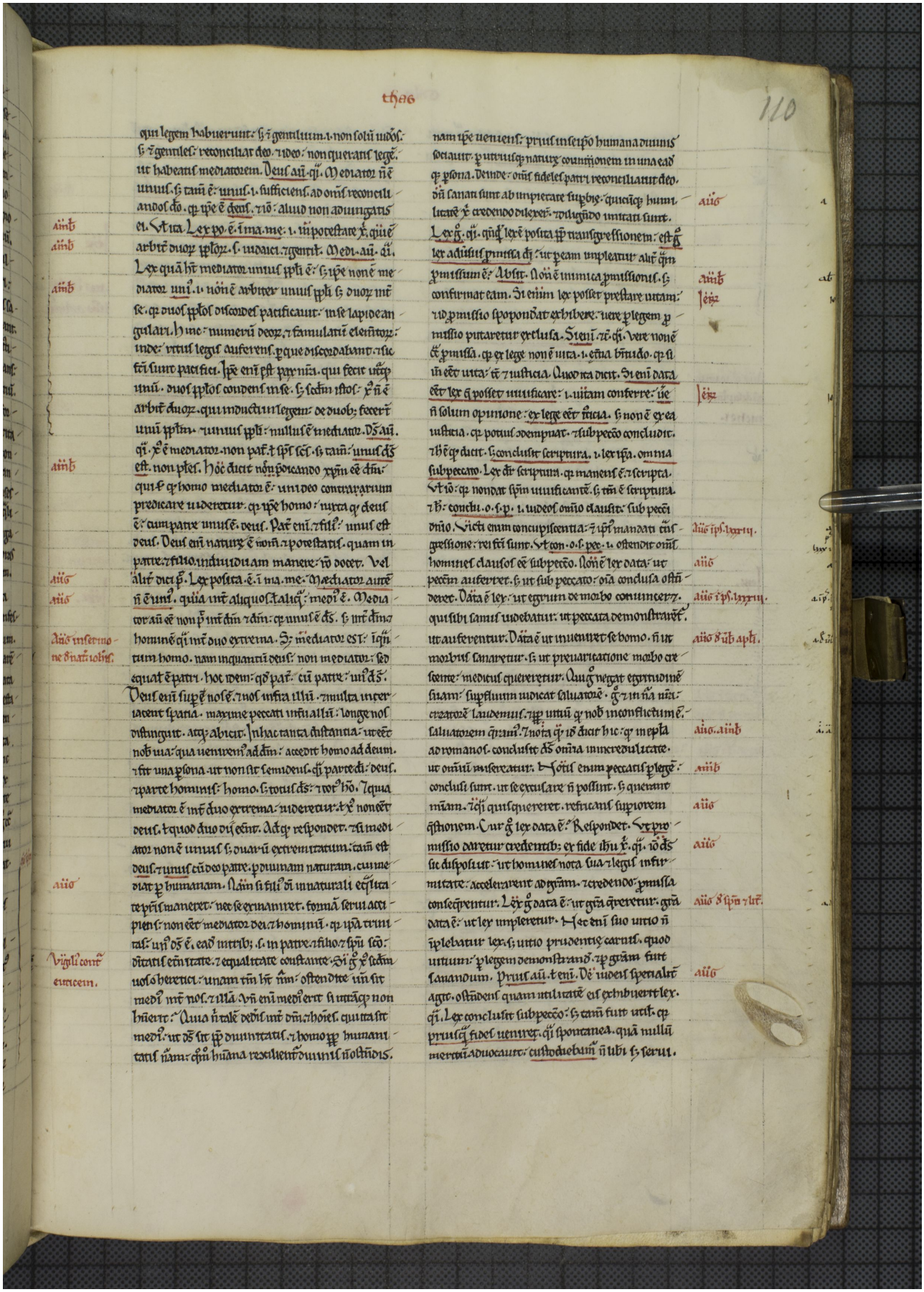

qui legem habuerunt: ⁊ gentilium. i. non solũ iudeos: ⁊ gentes: reconciliat deo. iudeo: non querens legem: ut habeant mediatorem. Deus aũ. qui. Mediator ñ est unus. ⁊ tamẽ est unus. i. sufficiens. ad omnes reconciliandos deo. quia ipse est deus. ⁊ ho: aliud non adiungatis

aiib ei. Vtra Lex po. est ima. me. i. uiũ potestate. x. quiete

aiib arbitri duorum populorum. s. iudaici. ⁊ gentili. Medi. aũ. cũ. Lex quã hi mediator unus populi est: ⁊ ipse non mediator unus. i. non est arbiter unus populi ⁊ duorum inter se. quia duos populos discordes pacificauit: in se lapideam gulari. hinc numerũ decem. ⁊ familiarũ eleuitorum: inde: vitul legis auferens. quae discordabant. ⁊ sic fecit fieri pacem. Ipse enim est pax nostra. qui fecit utrumque unum. duos populos condens in se. ⁊ secũdum illos: qui non est arbitri duorum. qui inducit in legem: de duobus fecerit unum populum. unus populi: nullus est mediator. Dicit aũ. qui. x. est mediator non pater. ⁊ spiritus sancti. ⁊ tamẽ unus dicit.

aiib est. non plures. Hoc dicit nouo predicando christum esse deum: quia ⁊ quia homo mediator est: unus deo contrariatur predicare uideretur. quia ipse homo: iuxta quod deus est: cum patre unus est deus. Pater enim. ⁊ filius: unus est deus. Deus enim natura est non potestate. quam in patre. ⁊ filio. indiuiduam manere: iudeos docet. Vel aliter dici potest. Lex posita est. i. ima. me. Mediator autem

aiio ñ est unus. quia inter aliquos. aliquos: medium est. Mediator aũ est non pter inter deum. ⁊ dãm: quia unus est dicitur. ⁊ inter deum

aiio in sermone dñi iohis. hominem qui inter duo extrema. Sed mediator est: iquitum homo. nam in quantum deus: non mediator: sed equat est patri. hoc idem: quod pater: cum patre: unus dicitur. Deus enim suppe nolebat. ⁊ nolebat infirmitatem illum. ⁊ multa interiacent spatia. maxime peccati infirmitatis: longe nos distinguit. atque abicit. Inhaerantia distantia: ut fecit nos una: qua uenirem ad deum: accedit homo ad deum. ⁊ fit una persona: ut non sit semideus. qui parte dei: deus. ⁊ parte hominis: homo. s. totus dicitur. ⁊ ho. ho. Quia mediator est inter duo extrema: uideretur. ⁊ ipse non esset deus. ⁊ quod duo diuisentur. Adque respondet. ⁊ mediator non est unus. s. duarum extremitatum: tamen est deus. ⁊ unus cum deo patre. propinam naturam. cum me

aiio diat per humanam. Nam si filius dei in naturali esset natura per illi maneret. nec se exinanuiret. formam serui accipiens: non esset mediator dei. ⁊ hominum. quia ipsa trinitas: uni dicitur esse. ⁊ ad intrib; s. in patre. ⁊ filio. ⁊ spiritu sancto.

Vigili contra eutycem. dicitur esse in trate. ⁊ equalitate constante. Si quis dicam uolo hereticis: unam tamen hi sunt: ostendere uni sit medium inter nos. ⁊ illa. Vnus enim medium esset si unitas non haberent: Quia nihil dedit inter deum. ⁊ homines. quia sit medium: ut dicitur esse duo intrata. ⁊ homo per humanitatis nam: cum humana receuerit duo uni nos hominis.

nam ipse uenient: prius in seipso humana diuinis deiauit. per utrius que naturae conuenionem in una eadem persona. Deinde: omnes fideles patri reconciliauit deo. omnes sanan sunt ab impietate superbie: quecumque humilitate credendo diligendo unitati sunt. aiio

Lex. s. qui. quia lex posita per transgressionem: est. s. lex adiutus punitis ch: ut peccam impleatur aliter omnem punitum est: Abstr. Non est inimica promissionis. ⁊ aiib confirmat eam. Si enim lex posset prestare uitam: ⁊ ex. ad promissio spondat exhibere: uere per legem promissio putaretur exclusa. Sed enim. ⁊ ch. Vere non est promissa. quia ex lege non est uita. i. eterna beatitudo. quia si in esset uita: et ⁊ iustitia. Quod ita dicit. Si enim data esset lex. q posset uiuificare: i. uitam conferre: ue ⁊ ex. si solum opinione: ex lege esset iustitia. ⁊ non est ex ea iustitia. quia potuit adempnat. ⁊ sub peccato concludit. ⁊ hoc quia dicit. ⁊ conclusit scriptura. i. lex ipsa. omnia sub peccato. Lex dicit scriptura. quia manens est. ⁊ scripta. aiib Vt ho: quia nondat spiritum uiuificantem. ⁊ tam est scriptura. ⁊ h. concludi. o. s. p. i. iudeos omnes clausit: sub peccati omnes. Victi enim concupiscentia: ⁊ ipsi mandati cum aiio ps. xxxiv. grellione: rei fili sunt. Vt con. o. s. pec. i. ostendit omnes hominem clausos esse sub peccato. Non est lex data: ut aiio peccatum auferret. ⁊ ut sub peccato: ora conclusa ostenderet. Data est lex: ut egritum de morbo conuincere. aiio ps. xxxiv. quisibi sanus iudebatur: ut peccata demonstrarent. ut auferentur. Data est ut inuenirent se homo. ñ ut aiio sub apti. morbus sanaretur. ⁊ ut preuaricatione morbo accresceret: medicus quereretur. Quod negat egritudinem suam: superfluum iudicat saluatorem. ⁊ ⁊ in ñ ñ. creatorem laudemus. ⁊ per unum quod nos inconflictum est. saluatorem gratum. ⁊ nota quod ipse dicit hic: quia in epla aiio. aiib ad romanos. concluit de omnia incredulitate. ut omnium misereatur. Nonne enim peccatis pleni concluti sunt. ut se excusare ñ possint. ⁊ queramus aiib mam. ⁊ si quis quereret. refricans superiorem aiio questionem. Cur ergo lex data est? Respondet. Vt promissio daretur credentibus: ex fide ihu x. qui. ipse dicit aiio sic disposuit: ut homines nota sua. ⁊ legis infirmitate accelerarent ad gratiam. ⁊ credendo promissa consecrentur. Lex ergo data est: ut gratia quereretur. gratia aiio de spiritu ⁊ lit. data est: ut lex impleretur. Hec enim sine uitio ñ implebatur lex. ⁊ uitio prudentiae carnis. quod uitium: per legem demonstrando. per gratiam fuit sanandum. Prius aũ. t enim. De iudeis specialiter aiio agit. ostendens quam utilitate eis exhibuerit lex. qui. Lex conclusit sub peccato: ⁊ tamen fuit utile. quia prius quam fidei uenirent. qui spontanea. quia multum mertum aduocauit: custodiebatur ñ ubi ⁊ serui.